

Representantforslag 59 L

(2014–2015)

fra stortingsrepresentantene Anders B. Werp og Jan Arild Ellingsen

Dokument 8:59 L (2014–2015)

Representantforslag fra stortingsrepresentantene Anders B. Werp og Jan Arild Ellingsen om umiddelbar opphevelse av straffeloven § 142 (blasfemiparagrafen)

Til Stortinget

Bakgrunn

Almindelig borgerlig Straffelov 22. mai 1902 nr. 10 (straffeloven) § 142 («blasfemiparagrafen») lyder som følger:

«Den som i ord eller handling offentlig forhåner eller på en krenkende eller sårende måte viser ringeakt for nogen trosbekjennelse hvis utøvelse her i riket er tillatt eller noget lovlig her bestående religions-samfunds troslærdommer eller gudsdyrkelse, eller som medvirker hertil, straffes med bøter eller med hefte eller fengsel inntil 6 måneder.

Påtale finner bare sted når allmenne hensyn krever det.»

Med «trosbekjennelse» menes religiøse trossannheter og alt som anses religiøst hellig eller dyrebart innen det aktuelle religions-samfunn. Det spesielle ved dette er at det er den troendes følelser som blir styrende for hvorvidt en handling skal være straffbar eller ikke.

Blasfemiparagrafen i straffeloven av 1902 har lenge vært sovende i Norge. Utviklingen til et mer sekulært samfunn har medført at blasfemiparagrafen ikke har blitt benyttet på over 100 år. Man ser likevel at problemstillingen igjen har blitt relevant de siste

årene, som en følge av demografiske forandringer og innvandring fra mindre sekulære kulturer. Angrepet på det franske satiretidsskriftet «Charlie Hebdo» i januar 2015 var et direkte angrep på både ytrings- og pressefriheten. Selv om eksistensen av blasfemiparagrafen selvsagt ikke legitimerer vold, underbygger denne paragrafen etter forslagsstillernes mening en oppfatning om at religiøse ytringer og symboler har krav på et spesielt vern mot ytringer. Dette er meget uheldige signaler å sende, og det er på tide at samfunnet tydelig står opp for ytringsfriheten, også i religiøse spørsmål.

Selv om justis- og beredskapsminister Anders Anundsen har lovet fortgang i implementeringen av ny straffelov, er det like fullt et faktum at straffelovgivningingen per dags dato åpner for straff for blasfemiske ytringer. Samfunnet bør nå stå opp for ytringsfriheten, og demonstrere dette ved en umiddelbar oppheving av § 142 i gjeldene straffelov.

Ytringsfriheten er et helt grunnleggende verktøy i et demokratisk samfunn. For å få en åpen dialog må maktstrukturer diskuteres og kritiseres på fritt grunnlag. Religion har historisk vært en betydelig kilde til makt, og i flere samfunn og kulturer har religion fortsatt en betydelig innflytelse. Religion bør og skal derfor kunne kritiseres på lik linje med andre maktstrukturer. En blasfemiparagraf, uavhengig av om den er sovende eller ikke, vil derfor sende et signal om at religion har en posisjon i samfunnet som er fritatt for en konstruktiv og kritisk dialog. På dette grunnlaget mener forslagsstillerne at blasfemiparagrafen i straffeloven av 1902 bør oppheves.

Forslag

På denne bakgrunn fremmes følgende

f o r s l a g :

Vedtak til lov
om endring i Almindelig borgerlig straffelov (straffeloven).

I

I lov 22. mai 1902 nr. 10 Almindelig borgerlig Straffelov (straffeloven) gjøres følgende endring:
§ 142 oppheves.

II

Denne lov trer i kraft straks.

10. februar 2015